

El 14 de novembre, el Papa proclamà *beata* una germana nostra: *Maria de Jesús*, nascuda l'any 1560 a Tartanedo (Guadalajara) i monja al monestir de Sant Josep, de Toledo (1577), on morí 63 anys després (13/IX/1640).

En la seva entrada i "perseverància" a l'Orde hi tingué part –diuen– la mare Teresa de Jesús quan encara corria i fundava convents. El cert és que va conviure en dues ocasions amb Maria de Jesús al mateix monestir de Toledo, on li deixà llegir *Las Moradas o Castillo Interior*.

També conegué personalment sant Joan de la Creu, almenys el dia que fugí de la presó, allà a l'agost de 1578. Puix passà bastantes hores amagat al convent de les descalces de la Ciutat Imperial, i fins i tot declarà als processos per a la beatificació del Sant.

Alguns superiors provincials i generals no sempre l'entengueren. Deu ser cosa ja normal a la història humana aquesta classe de despistaments. Doncs sembla ordinari a la vida de les persones, almenys en moltes que després esdevenen reconegudes oficialment "santes".

Vull dir dues coses: que la nova beata es relacionà directament amb els nostres fundadors i experimentà, en la pròpia carn, tota la història humana amb què hom fa i viu la història de la salvació, l'obra de Déu.

I a hores d'avui es importantíssim capir l'esperit, la inspiració dels fundadors i els signes dels temps, la història humana (amb tots els seus intrínghulis) que fa història de Déu.

Heus ací perquè sembla oportú dedicar-li un exemplar de la *VIDA TERESIANA* de la província.

Per altra banda, el Nadal es "Déu-amb-nosaltres", com Maria –la primera Maria, i de llavors ençà totes les altres maries, les altres persones– som de JESÚS.

---

* [Publicat a *Vida Teresiana*, 4, 2a època (desembre 1976), pp. 6-8.]